

J. AGELET I GARRIGA

83-122-C-72/5

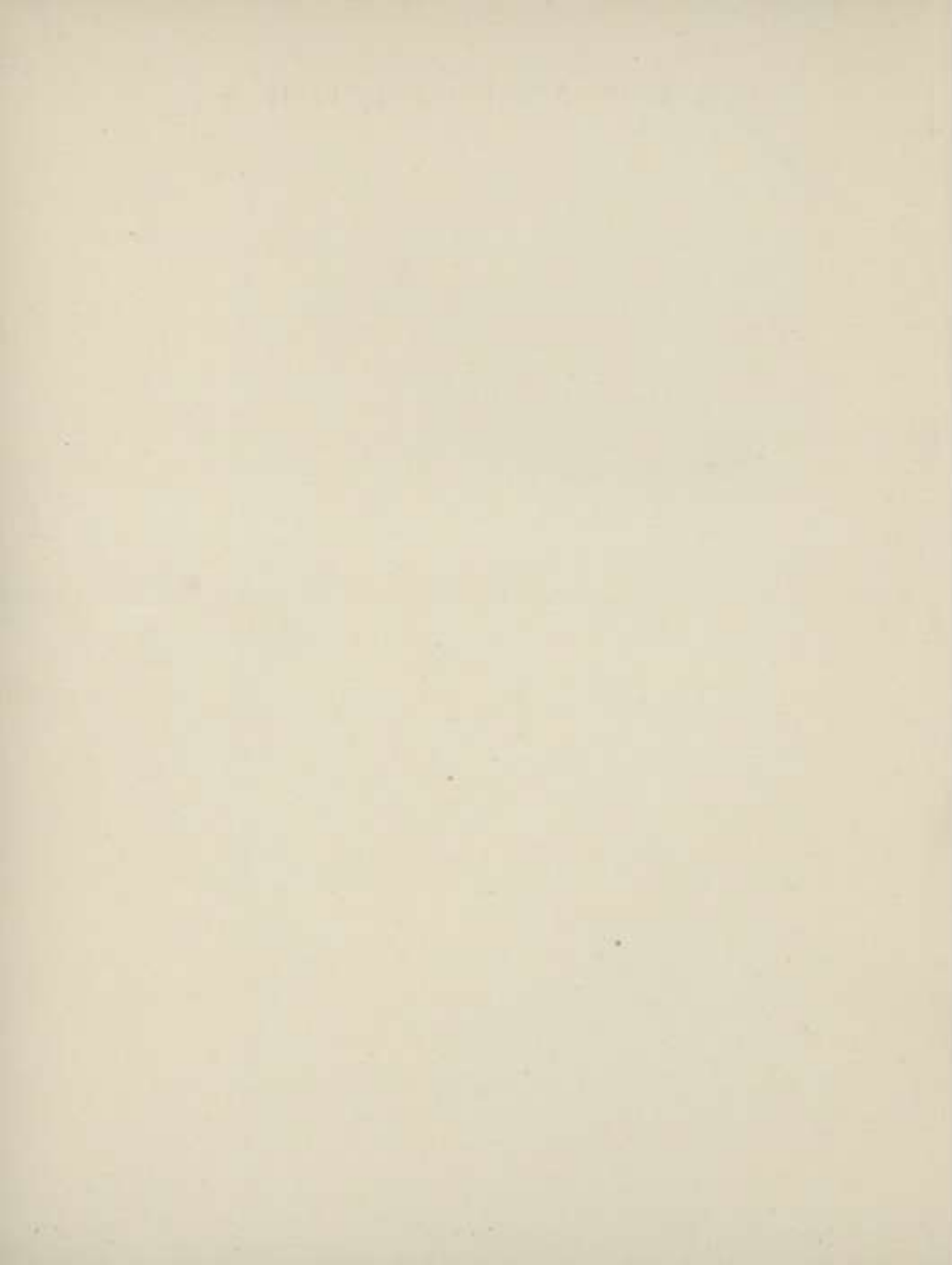
FAUNA I FLORA

IL·LUSTRACIONS DE
XAVIER VALLS

LLEIDA
ARTS GRAFIQUES ILERDA - P. GUIMET
MCMLIX

FAUNA I FLORA

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1914

1914

J. AGELET I GARRIGA

FAUNA I FLORA

IL·LUSTRACIONS DE
XAVIER VALLS

LLEIDA
ARTS GRAFIQUES ILERDA - P. GUIMET
MCMLIX

R.372.068

ALBERT J. GARRIGA
1904

FAUNA I FLORA

Dipòsit Legal L-7-1959

REVISOR DE
L'ANY 1918

D

TAULA

	<u>Pàgina</u>
<i>Oreneta</i>	10
<i>Papalló de muntanya</i>	12
<i>Canari</i>	14
<i>Anyell</i>	16
<i>Oh flors xiques de l'entorn!</i>	18
<i>La carderola</i>	20
<i>L'alfàbrega</i>	22
<i>Colom</i>	24
<i>Rosa vermella</i>	26
<i>Anemones</i>	28
<i>Gat casolà</i>	30
<i>Les roselles</i>	32
<i>Els bous.</i>	34
<i>Mosques de tardor</i>	36
<i>Gos guardià.</i>	38
<i>A cà l'ocellaire</i>	40
<i>Peixos</i>	42
<i>L'isard</i>	44
<i>Calàndries</i>	46
<i>Galls de la nit</i>	48
<i>Pregària matinal a la falzia</i>	50
<i>En la diada de la benedicció de les pobres bèsties</i>	52

... and gathering swallows twitter in the skies.

JOHN KEATS.

ORENETA

L'oreneta,
la joia de l'aire enceta.

Menja sol
i rasa, amb el seu caliu,
el bassol,
la blavor fresca del riu.

Xiscla al balcó de l'estiu.

PAPALLÓ DE MUNTANYA

On papalló de muntanya!

Mirall

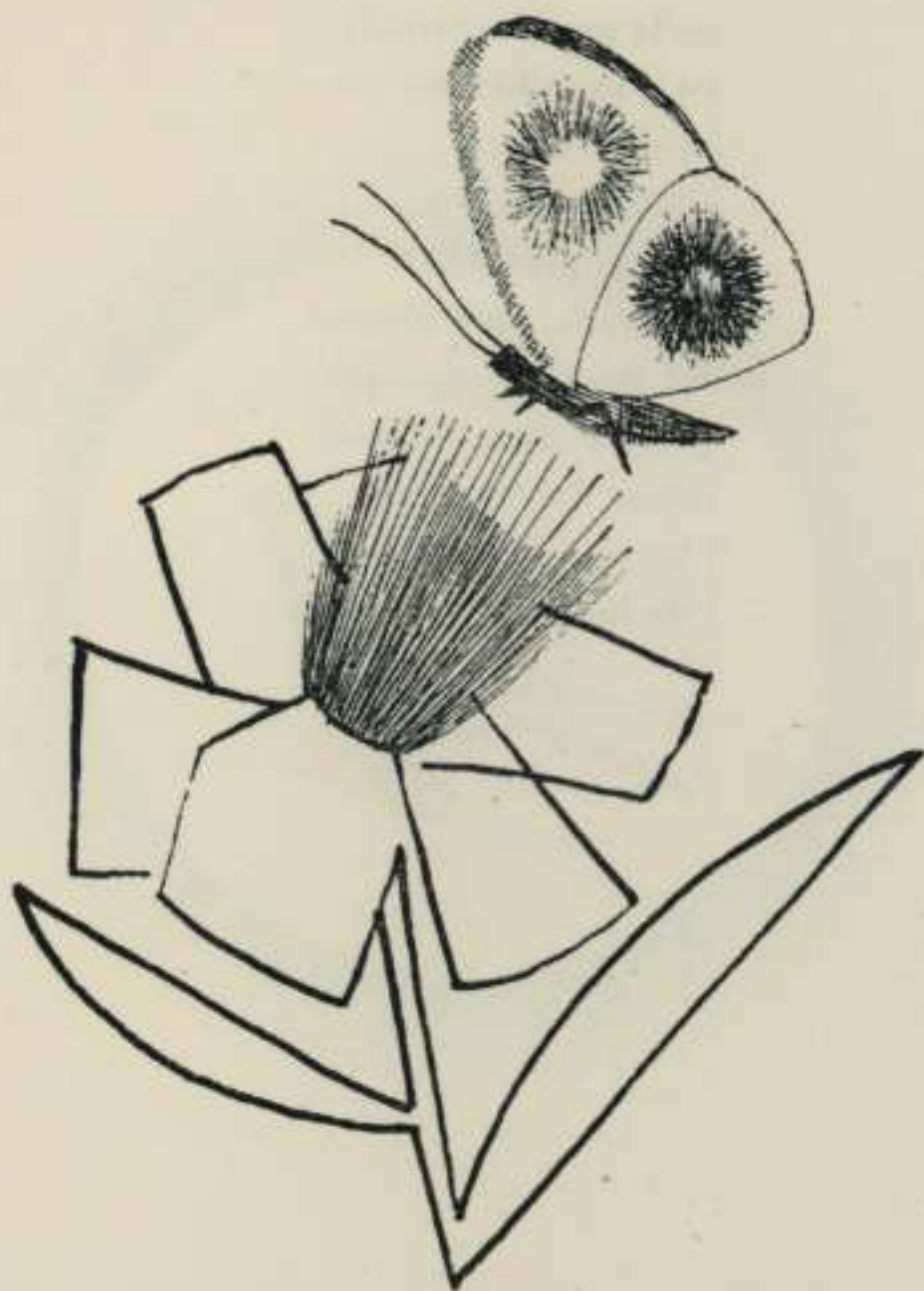
de l'alta flor, ta companya!

Retall

de llum matutina!

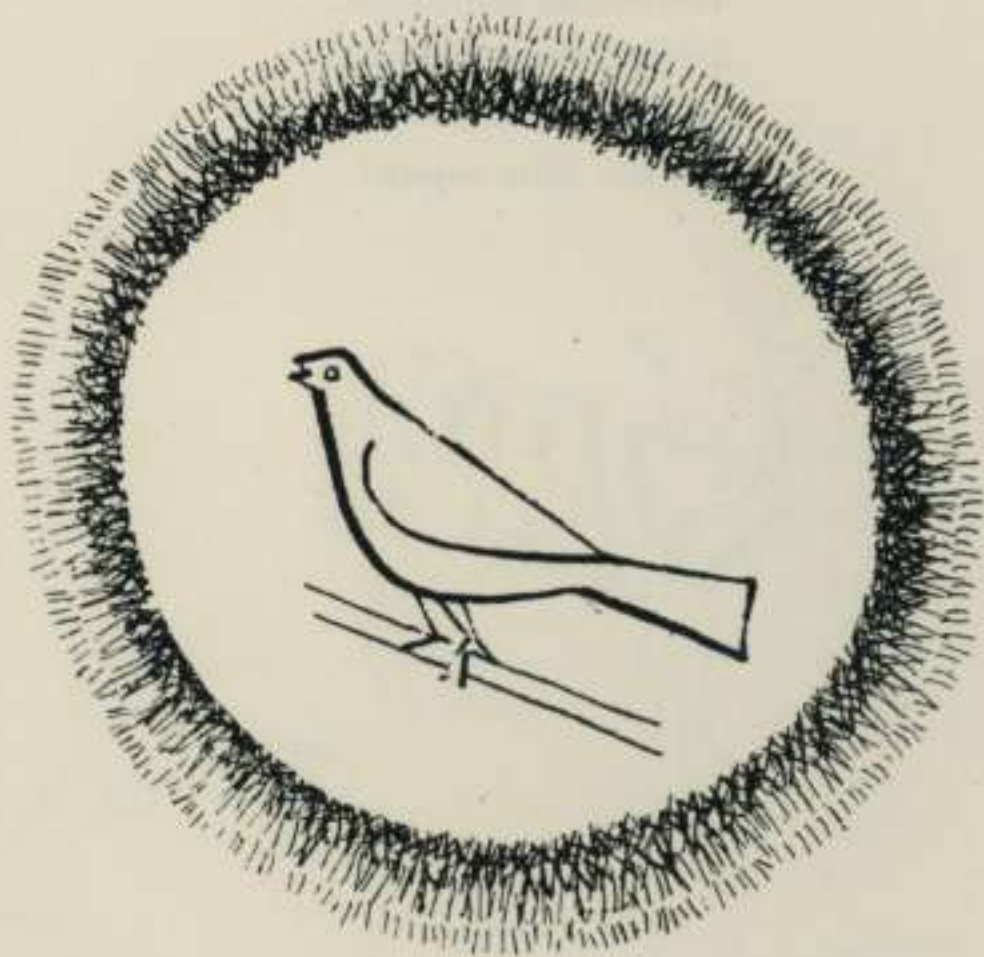
Bolva de cel a cavall

de l'airina!

CANARI

L'ocell gai, l'ocell groc,
en la pau nocturnal,
fet d'invisible foc
i vidre musical,
emplena, delirós,
el meu pis solitari
i esquifit, amb desvari
del seu cant esponjós.
Quan esclata el tresor
infinit del seu cant,
l'hora es fa tota d'or
i de fulla dringant.

ANYELL

PRODIGI de blancors
i madeixa de planys!
Atur humil dels anys!
Herbes de sentiment,
bé creixen, cada jorn,
pels dòcils viaranys,
del teu cèlic sojorn!

OH FLORS XIQUES DE L'ENTORN!

O_H flors xiques de l'entorn!
La terra no us serva gaire:
sureu, en l'aigua del jorn,
flors corpreses, fetes d'aire.

De les mans us escapeu,
amb blavor de cel i freu,
totes pròdigues de flaire.

Oh flors xiques que vagueu
amb fum de colors arreu,
enlluernades, enlaire!

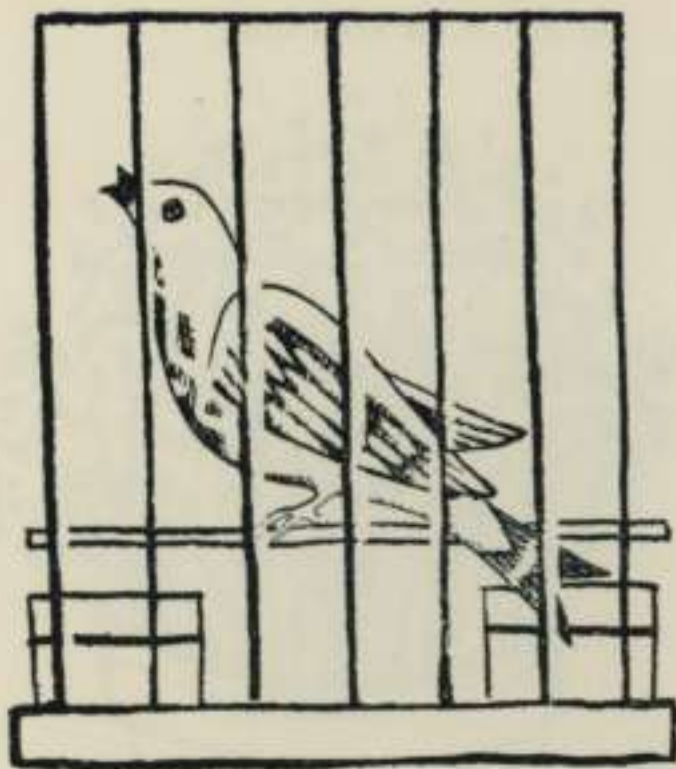
Els vostres cristalls desfeu,
sens ferir-vos, sense veu,
flors petites, fetes d'aire.

CARDEROLA

LA carderola,
al pis de baix,
obre el calaix
de les corrandes, tota sola.

Son cant encén les clavellines,
s'enfila, dret, al cel difús,
bóta al cantell de les codines
i, al brancam, penja fruits madurs.

L'ALFÀBREGA

LA lluna blanca la flaira;
la frega el rostre del dia.
Oh sa esponjosa verdor!
Passa l'aire
i destria
el foc de la seva olor.

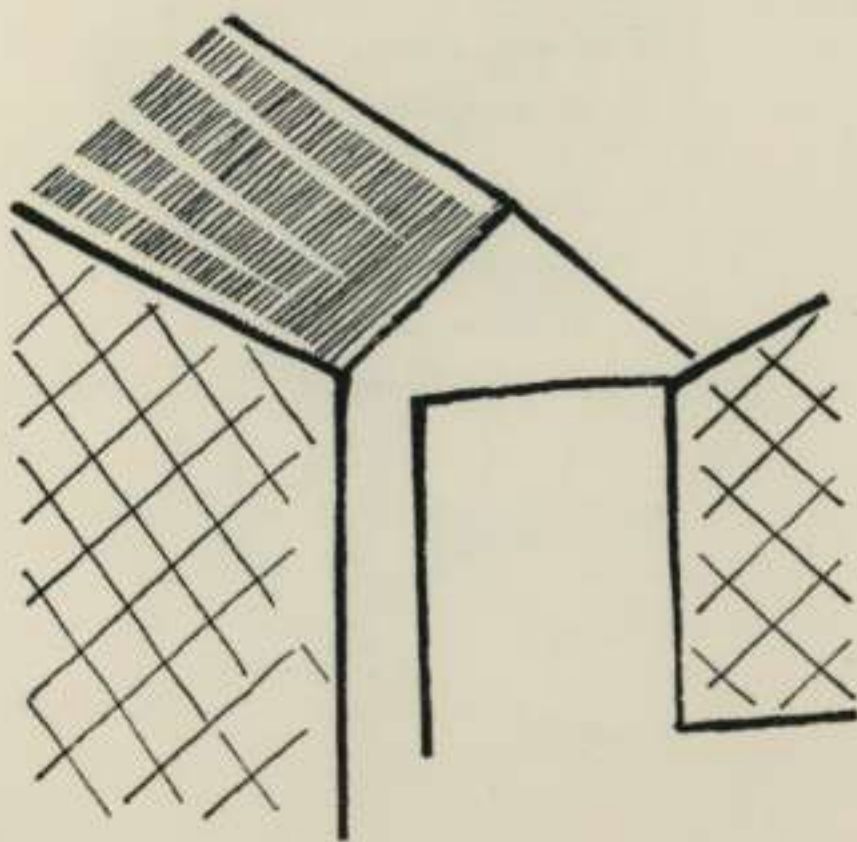

COLOM

Allà dalt, al colomar,
és oberta la portella.
Sota un cel color de plom,
vola gris, blau, el colom.

¿On durà la meravella
del seu gris de cantarella,
del seu blau pregon de mar?

Cel amunt vola a l'atzar,
més enllà del pensament,
el colom, clapa de vent.

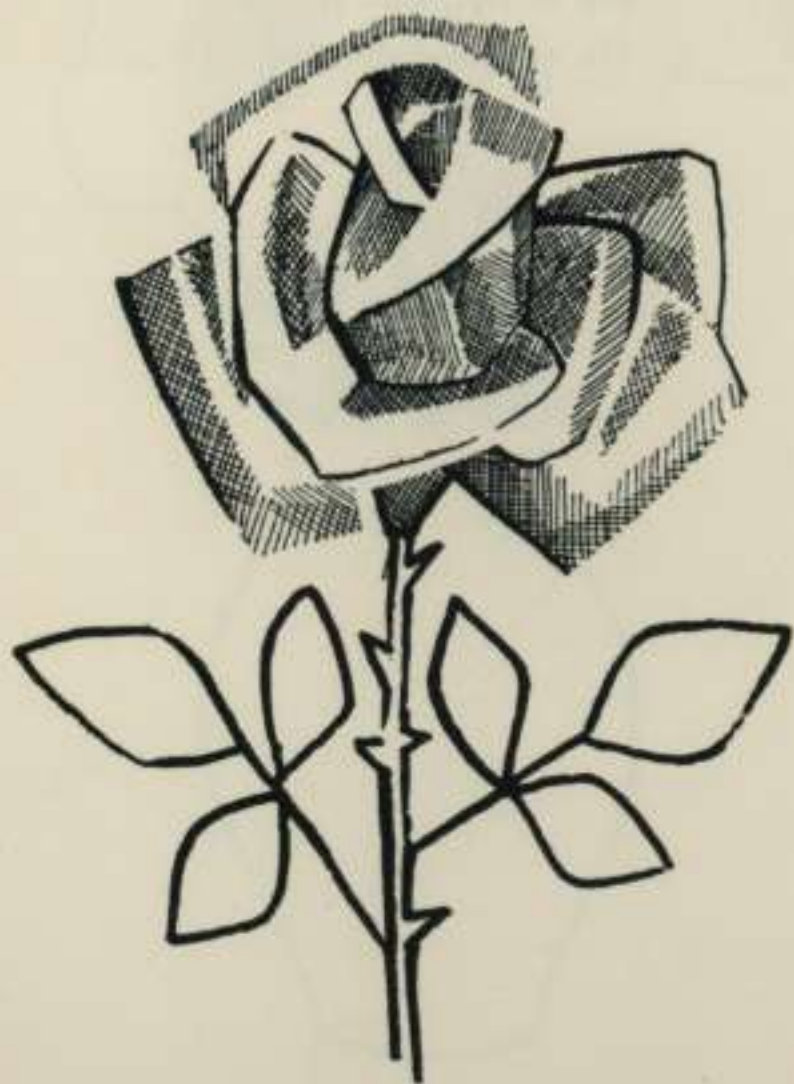
ROSA VERMELLA

LA rosa ha maldat,
per a ser vermella.
La clapeja l'or
del sol i l'abella.

L'escorcolla el goig
de les brises balbes.
Es gronxa, al roser,
entre nits i albes.

Goluda, beu cel
la rosa desperta.
Regala claror
sa rojor oberta.

Rosa – ala de llum –
que tremeix, tot d'una.
Al calze calent
sospesa la lluna.

ANEMONES

Oh flors, al toc, fines
i, com les petxines,
dures a l'esguard.

Oh el dard
dels pròdigs colors!
Oh el morat rugós!
Oh el roig que tremeix!
Oh el blanc dolorós!

GAT CASOLÀ

CERCA la rajola
més tova de sol.
Al jardí miola:
s'hi sent l'oriol.

Salta, ardent, la tanca
entre dos foscants.
Els ulls, golós, tanca
si l'alço amb les mans.

Ingràvid camina;
tasta l'escalfor
del llit, del fogó.

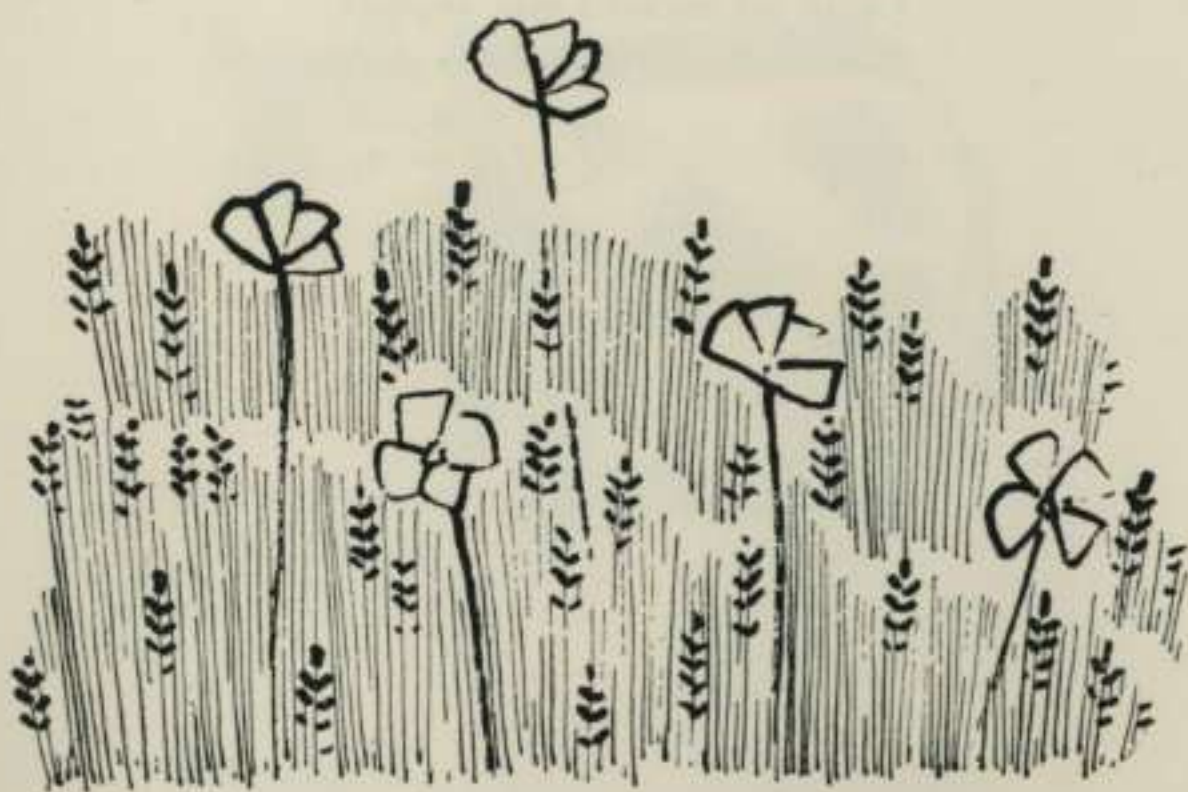
S'adorm espiant
ombres a l'entorn
i s'esmuny fregant
les sedes del jorn.

LES ROSELLES

DINS el bladar fan les roselles
unes vermelles cantarelles.

Cada rosella, en el blat groc,
encén la joia del seu foc.

ELS BOUS

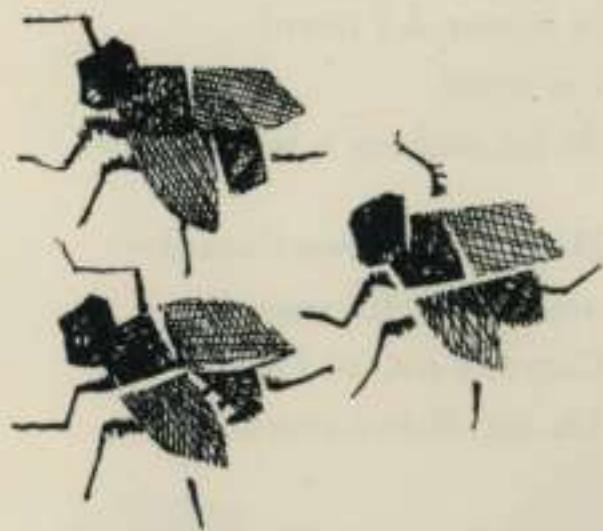
Els bous humils,
duent el pes del jou,
punxats pels fils
d'aigua, quan plou;
s'afanyen, sens lament,
pels conreus tebis de sement
i amb solcs de terra enlluernada.

Van, pels vials, a la vesprada,
caminant lentament,
tot allargant cada hora,
i amb un esguard que implora
llum clara al cel, bondat al vent.

MOSQUES DE TARDOR

AL llarg dels murs es van arrossegant.
Cauteloses i músties van volant.
El fred primer, de l'hort nostre, les treu.
Esgarriades van per tot arreu,
cercant el sol groguenc damunt les lloses,
ficant-se dintre els plecs de les cortines;
temoroses de pluges i boirines
es migren al bell fons de cambres closes.

GOS GUARDIÀ

BROLLA la fosca enfebrada
i, lent, la beus glop a glop.
La teva nit és solcada
de passes roents de llop.

T'enquimera el so de branques,
la remor del rierol
i el revol
de les ombres a les tanques.

De vegades prou t'atardes
oïnt l'esquella sonora.
Corre la nit, tu l'esguardes.
Oh nit, llebre corredora!

A LIFE OF ROBERT BURNS

By James G. Thompson

Author of "The Life of Robert Burns"

and "The Life of James Burns"

London: W. & A. G. & Co.

1891

Published by W. & A. G. & Co.

10, Abchurch Lane, London, E.C. 4

Printed by W. & A. G. & Co.

A CÂ L'OCELLAIRE

BAIXA, al matí, del cel, cada canari
i dins la gàbia, tot solet, es tanca.
La carderola torna de la branca.
Verdeja el lloro,
vell plagiari.

S'ouen uns cants d'uns altres mons.
Hi ha una claror de plomes rutilants
i trements d'horitzons.

Cada ocell, dintre l'aigua dels seus cants,
febrosament, es banya.
Branden branques al mur.
És picada d'enyor, lluent, la canya
de la gàbia d'atzur.

PEIXOS

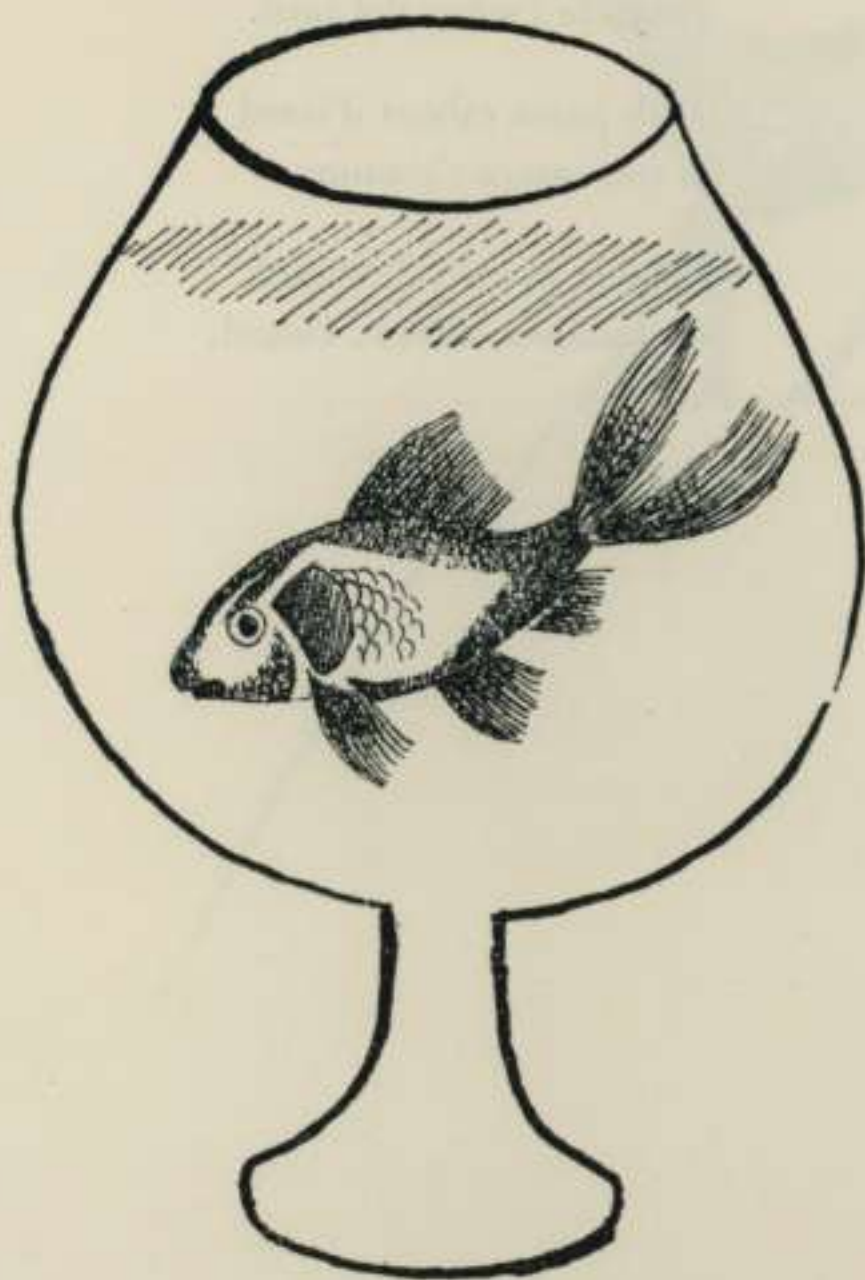
I

ARRENCO del camp del mar
un peix, a l'aigua fidel:
s'esmuny, regalima i branda,
agafat com una rel.
Als dits batega i s'abranda.

II

A la peixera
tot és oblit
i lleu sendera,
peix entristit.

Res no t'espera
sinó és llangor
de solitud
dins la claror
d'aigua, perdut.

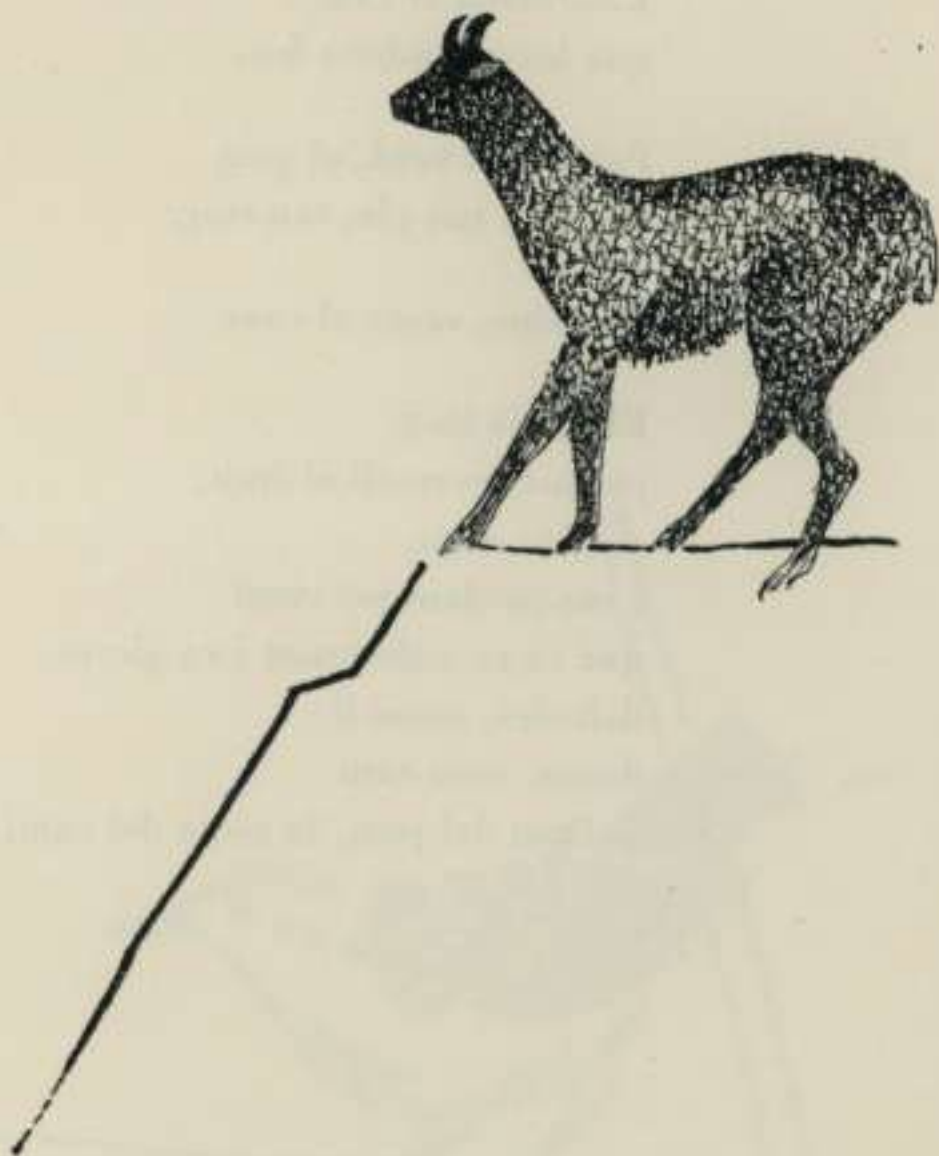
L'ISARD

TENEN, els cims i l'isard,
color de lluna de juny.

Tremola l'arbre del tard.

Amb passa rabent d'isard
la torrentera s'esmuny.

Colpeix el cel i l'esguard,
un llampec, al cim: l'isard.

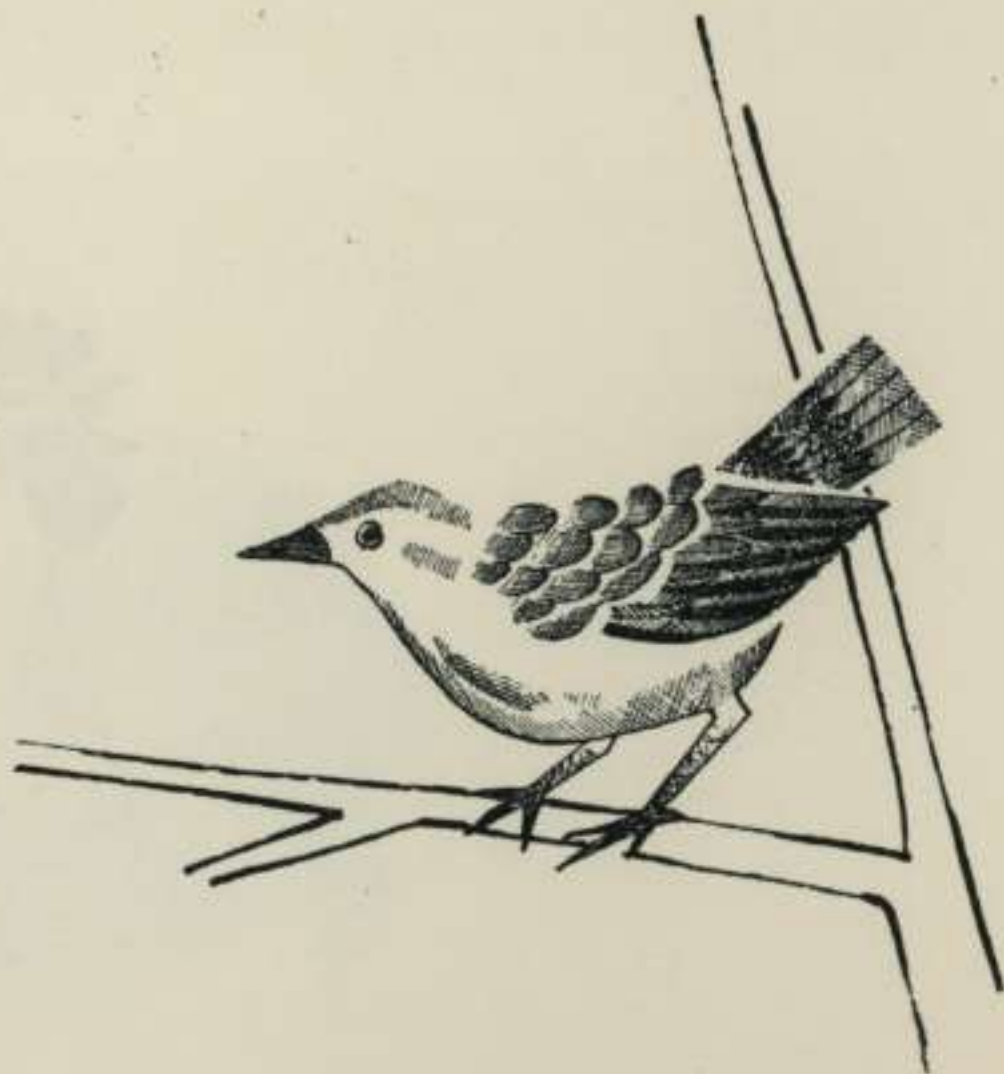
CALÀNDRIES

ENS mena el cant
que les calàndries fan.

Palpem el verd, el goig
del fruit tan ple, tan roig.

De sobte, cessa el cant.

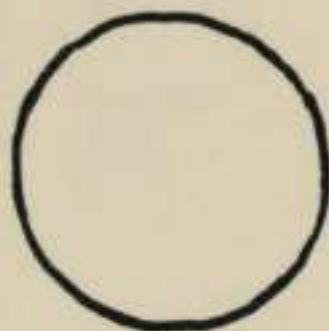
El cel és buit,
ja no és vermell el fruit,
ni blau el pi,
i ens perdem pel camí
que es va enfosquint i va girant,
debades, sense fi,
— perquè ~~doncs~~ eren cant
la llum del jorn, la recta del camí.

GALLS DE LA NIT

— Se- sent un crit
de gall. Respon un eco agut:
potser és la veu d'un gall perdut
al fons de l'infinit.
Potser respon la nit,
interrogada per tants galls,
dins la tenebra, amb trèmul crit.

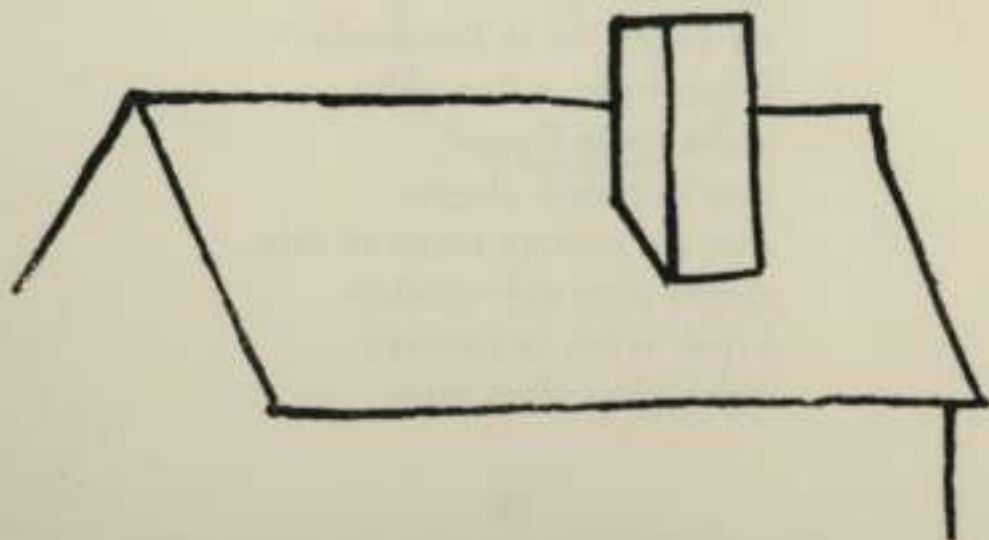

PREGÀRIA MATINAL A LA FALZIA

Fes corones de vol!
Deixa caure, a la pleta,
ton ombra d'oratjol!

Cels, casals, assossega!
Fes silenci, planant!
Encén el blau, xisclant!

Fes la volada pura
amb ta negror turgent,
i la nit, estenent
tes ales! Fosc ocell,
encomana una mica
de vol al teulat vell!

EN LA DIADA DE LA BENEDICCIÓ DE LES POBRES BÈSTIES

Oh porcell rondinaire;
i tu, plàcid colom
amb tes ales de cel
d'una color de plom;
i tu, anyell d'auri bel,
amb blaus i grisos llaços;
i tu, bou dels ulls lassos,
que obres solcs per al gra;
i tu, mula que portes
els sacs d'olives mortes
i les sàrries amb pa;
i tu, oh blanc cavall,
bell com l'aire; i tu, gall
vestit d'alba i de posta;
ruc cansat de la costa,
que heu estat beneïts
en aquesta diada;
i vosaltres, ocells
que maldeu, blaus i bells,
en l'aire, en la brancada;
bèsties que a l'establia
viviú en la foscor,
que la pobra alegria
que als vostres jorns es cria,
tingui avui més gerdor
i que arreu la pastura
sigui bona, ben pura.

12.
DIPUTACIÓN PROVINCIAL
DE BARCELONA

BIBLIOTECA CENTRAL

Reg.^o 377.068

Sig.^o 833.5

cc19m (Ape)

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1000013673

